

vi haabe endog, at der kan komme en ikke ubetydelig Indskrænkning i de 365,000 Rd., der ere forlangte; men naar Spørgsmaalet er om, hvad der er forlangt for det Aar, som nu kommer, da kunne vi ikke paapege saadanne bestemte Indskrænkninger. Efter min Overbevisning risikerer man — hvormeget det end kan være rigtigt her at spare — ikke Nogetsomhelst ved at bevilge det, som forlanges for det kommende Aar, thi de enkelte Ting, hvorpaa man kan finde det rigtigt at gjøre saadanne Indskrænkninger, komme først frem i et senere Aar, saa der vil man kunne komme til at gjøre Indskrænkningerne. Uden at kunne undersøge Sagen mere i det Enkelte, end det høie Thing har kunnet gjøre, skal man ikke slaa fast, at denne store Statsanstalt skal nu indskrænke sig uden Videre indenfor saadanne bestemte snevrere Grændser. Jeg skal ikke her atter komme tilbage til Bigtigheden af, at der nu strax tages alvorlig fat paa dette Foretagende, og fremfor Alt til den finantsielle Bigtighed deraf, thi vi have jo ofte havt Leilighed til at tale om Betydningen af de kostbare Grunde, som den botaniske Have nu indtager, og som udenfor Haven ved Gamleholm med Hensyn til deres Benyttelse ere knyttede dertil. Det er meget store Summer, som der er Spørgsmaal om at indvinde og faae gjort flydende. I dette Dieblit have disse Grunde en meget stor Værdi, men det kan let ske, at naar det trækker ud med at faae dette Forhold ordnet, saa vil vi ikke blot faae Pengene senere ind, men ogsaa faae et langt mindre Beløb end disse Grundes Værdi for Dieblittet. Fra hvilken Side man end betragter Sagen, kan jeg derfor ikke Andet end tilraade det høie Thing ikke at gaa med noget af Udvalgets to Mindretal.

Noch: Endskjøndt jeg kunde have ønsket at høre nærmere Begrundelse af Mindretallets Stilling ligeoverfor den Lov, der staar nærmest paa Dagsordenen, inden jeg paany tog Ordet i denne Sag, tror jeg dog, det vil være

rigtigt med et Par Ord at besvare de Bemærkninger, som mine Ytringer igaar have fremkaldt fra forskjellige Medlemmers Side. Det Spørgsmaal, om de enkelte Instituter eller Fonds skulle hvert for sig paa Finantsloven for næste Aar dække deres Understød selv uden Tilskud fra noget af de andre, navnlig fra Kommunitetet, vil tabe sin praktiske Betydning, hvis det høie Thing, som jeg haaber, følger Flertallet ved at vedtage den Lov, der staar næst paa Dagsordenen. Der er af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) gjort den Indvending mod Flertallets Indstilling, at der jo derved i Grunden aldeles Intet blev opnaaet. Bestyrelsen for den forenede Fond vilde efter det, der foreligger i Betænkningen, blive uforandret den samme som tidligere, og han fandt det besynderligt, at Ministeren udtrykkelig havde udtalt, at det maatte overlades Bestyrelsen for det enkelte Institut, saaledes f. Ex. Bestyrelsen for den polytekniske Lærestanstalt, at disponere over de Beløb, som paa de aarlige Finantslove maatte blive bevilgede til denne Anstalt. I Anledning heraf vil jeg tillade mig at minde om den bekjendte Sætning, at Nam ikke blev bygget paa een Dag, og, som jeg igaar tillod mig at udtale, ser Flertallet i denne Lov et Skridt fremad i den Retning, som vi dog vistnok Alle, om end i større eller mindre Grad, ønske, at man maatte komme til at gaa. Det vil efter Flertallets Formening utvivlsomt blive en nødvendig Følge af denne Sammenlægning, at der efterhaanden maa foregaa ikke ganske uvæsentlige Modifikationer i Bestyrelsen af den forenede Fonds Midler. Det forekommer mig f. Ex. at være en Selvfølge, at den Omstændighed, at den polytekniske Lærestaltis Midler blive inddragne i denne Fond, ogsaa maa øve Indflydelse paa Anvendelsen af den fælles Fonds Midler, end hidtil har kunnet være Tilfældet. Og saa hvad Uddelingen af Kommunitetets Goder, Understøttelser til trængende og værdige